

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA
PRIE LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL UAB "B1" SKUNDO**

2023 m. sausio d. Nr. S- (7-184/2022)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), susidedanti iš pirmininko Evaldo Raistensio, narių Jurgitos Narkevičiūtės, Rasos Stravinskaitės (pranešėja), Andriaus Veniaus, Vilmos Vildžiūnaitės, išnagrinėjo UAB "B1" (toliau – Pareiškėja) 2022-12-28 skundą dėl Muitinės departamento prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Muitinės departamentas) 2022-12-07 sprendimo Nr. 1AE-199 (toliau – Sprendimas, skundžiamas sprendimas). Pareiškėjos atstovas M. N., Muitinės departamento atstovė I. K. 2023-01-17 posėdyje nuotoliniu būdu dalyvavo.

Komisija n u s t a t ė :

Pareiškėja 2022-12-28 skunde nurodo nesutinkanti su Muitinės departamento Sprendime pateiktu Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas, nuostatų įgyvendinimo taisyklių (toliau – Įgyvendinimo reglamentas) 312 straipsnio nuostatų aiškinimu ir taikymu. Pareiškėja skunde cituoja Įgyvendinimo reglamento 312 straipsnio 1 dalies nuostatas ir pažymi, kad siekdama tranzito procedūros užbaigimą pagrįsti įrodymais, atitinkančiais Įgyvendinimo reglamento 312 straipsnio 1 ir 2 dalių reikalavimus, ji kartu su skundu Muitinės departamentui pateikė alternatyvų įrodymą – Prancūzijos Respublikos muitinės įformintos importo deklaracijos Nr. 2002583689 išrašą ir jo vertimą į lietuvių kalbą. Taigi, nagrinėjamu atveju tranzito deklaracijoje T1 Nr. (duomenys neskelbtini) (2020-04-05) deklaruotų prekių išgabavimo iš Sąjungos muitų teritorijos faktą Pareiškėja įrodė ir taip paneigė Vilniaus teritorinės muitinės (toliau – Vilniaus TM) išvadą, kad prekės buvo paimtos iš muitinės priežiūros.

Pareiškėja skunde cituoja Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) suformuotą teismų praktiką pasisakant dėl įrodymų vertinimo mokestinio ginčo bylose (žr., pvz., LVAT 2016-02-08 nutartį adm. byloje Nr. A-500-756/2016), tvirtindama, kad iš skundžiamo sprendimo turinio matyti, jog Muitinės departamentas teismų praktikoje apibrėžtų įrodymų vertinimo taisyklių nesilaikė ir darė nepagrįstą išvadą, kad Įgyvendinimo reglamento 312 straipsnio taikymo požiūriu tinkamam muitinės tranzito procedūros užbaigimui pagrįsti turi būti gautas Prancūzijos Respublikos muitinės dokumento originalas arba šio dokumento kopija, kuri tinkamu įrodymu apie užbaigtą tranzito procedūrą laikoma tik tuo atveju, kai šis dokumentas yra patvirtintas gavėjo šalies muitinės.

Pareiškėja tvirtina, jog įvertinus Įgyvendinimo reglamento 312 straipsnio 1 dalies a) punkto nuostatos turinį akivaizdu, kad Įgyvendinimo reglamento 312 straipsnyje nėra numatytas reikalavimas, jog procedūros vykdytojas išvykimo valstybės narės muitinei privalo pateikti tik muitinės įformintos deklaracijos originalą arba antspaudu patvirtintą kopiją. Pareiškėjos nuomone, vien tik šio reikalavimo akcentavimas negali būti laikomas pakankamu išvadai, kad prekės, gabentos pagal tranzito deklaraciją T1 Nr. (duomenys neskelbtini), buvo paimtos iš muitinės

priežiūros ir neišgabentos į paskirties muitinės įstaigą Prancūzijos Respublikos muitinės veiklos teritorijoje.

Pasak skundo, teismų praktikoje (žr., pvz., LVAT 2016-04-04 nutartį adm. byloje Nr. A-567-442/2016) yra pažymėta, kad mokesčių mokėtojas, siekdamas įrodyti, ar prekės tikrai yra išvežamos iš šalies teritorijos, paprastai turėtų pateikti įrodymus, pradedant nuo dokumentų, susijusių su išvežimo muitinės procedūra, baigiant patvirtinimu iš prekių gavėjo. Tokie įrodymai Muitinės departamentui buvo pateikti, todėl skunde daroma išvada, kad Sąjungos tranzito procedūra, vykdyta pagal tranzito deklaraciją T1 Nr. (duomenys neskelbtini), gali ir turi būti laikoma tinkamai užbaigta (Įgyvendinimo reglamento 312 straipsnio 1 dalis). Taigi, Pareiškėja tinkamais ir leistiniais įrodymais įrodė, kad visos ginčo prekės buvo pristatytos Prancūzijos Respublikos muitinei. Be to, mokesčių administratoriui pateikti alternatyvūs įrodymai atitinka Įgyvendinimo reglamento 312 straipsnyje keliamus reikalavimus tinkamam muitinės tranzito procedūros užbaigimui įrodyti.

Pareiškėja nurodo kartu su skundu Komisijai teikianti Prancūzijos muitinės spaudu (2022-12-26) patvirtintą T1 tranzito deklaraciją ir elektroninius laiškus, kuriuose Lietuvos Respublikos muitinės atašė C. S. taip pat nurodo apie tranzito deklaracijos patvirtinimą.

Europos Sąjungos Teisingumo Teismo (toliau – ESTT) 2016-06-02 sprendime sujungtose bylose C-226/14 ir C-228/14 yra pasakyta, kad importo pridėtinės vertės mokestis (toliau – PVM) negali būti taikomas tranzitu gabenamoms prekėms, kurios nepateko į konkrečios ES valstybės narės ekonominę apyvertą. Skunde pažymima, kad Vilniaus TM išvada apmokestinti iš Lietuvos Respublikos išgabentas prekes importo PVM yra nepagrįsta, nes nebuvo įvykdytos importo PVM taikymo sąlygos – tranzitu gabenta prekė nepateko į Lietuvos Respublikos ekonominę apyvertą.

Skundžiamame sprendime nurodyta, kad „tiek Vilniaus TM, tiek Muitinės departamentas ėmėsi priemonių padėti procedūros vykdytojui gauti alternatyvius tranzito procedūros užbaigimą patvirtinančius įrodymus, siuntė prašymus Prancūzijos muitinei atlikti tyrimus ir patvirtinti Pareiškėjos muitinio tranzito procedūros užbaigimo faktui patvirtinti pateiktų dokumentų autentiškumą, tačiau per protingą terminą atsakymai negauti“. Atsižvelgiant į šiuos skundžiamo sprendimo teiginius skunde daroma išvada, jog Muitinės departamentas pats nėra įsitikinęs ir abejoja, ar prekės nebuvo pristatytos Prancūzijos Respublikos muitinei. Jeigu Muitinės departamentas būtų įsitikinęs, kad prekės nebuvo pristatytos Prancūzijos Respublikos muitinei ir tranzito procedūra nebuvo užbaigta, tai turėtų spręsti dėl importo deklaracijos Nr. 2002583689 galiojimo. Tačiau skundžiamame sprendime Muitinės departamento pozicija yra dviprasmiška – teigia, kad tranzito procedūra nebuvo užbaigta, tačiau tuo pačiu nekvestionuoja importo deklaracijos Nr. 2002583689 tikrumo, autentiškumo, patikimumo bei galiojimo.

Skunde atkreipiamas dėmesys į tai, kad jeigu importo deklaracija Nr. 2002583689 yra galiojanti, tai reiškia, kad Muitinės departamentas privalo ja vadovautis. Muitinės departamentas galėtų nesivadovauti importo deklaracija Nr. 2002583689 tik tuo atveju, jeigu įrodytų, kad deklaracija yra negaliojanti (pvz., suklastota). Tuo atveju, jeigu Muitinės departamentas nežino, kur tiksliai yra prekės, ar Prancūzijos Respublikos muitinės registruota importo deklaracija yra tikra ar netikra, tai visos šios abejonės turi būti vertinamos Pareiškėjos naudai.

Pareiškėja skunde cituoja 2013-10-09 Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas (toliau – Sąjungos muitinės kodeksas), 5 straipsnio 12 punkto, 6 straipsnio 1 dalies nuostatas, tvirtindama, kad Sąjungos muitinės kodeksas aiškiai reglamentuoja, kad muitinės deklaracijos turi būti elektroninės, o elektroniniai dokumentai neturi originalumo sampratos ir nėra tvirtinami „originaliu ar neoriginaliu“ antspaudu ar parašu, nes popieriniu formatu gali būti teikiami tik elektroninių dokumentų išrašai. Skunde pažymima, kad Pareiškėja Muitinės departamentui buvo pateikusi popierinį elektroninės deklaracijos išrašą, kuris laikytinas tinkamu ir Įgyvendinimo reglamento 312 straipsnio reikalavimus atitinkančiu dokumentu.

Apibendrinant skunde tvirtinama, kad skundžiamas sprendimas nėra pagrįstas objektyviais duomenimis ir teisės aktų nuostatomis. Tiek Vilniaus TM, tiek Muitinės departamentas selektyviai, paviršutiniškai ir vienpusiškai vertino surinktus duomenis ir sprendimus grindė nemotyvuotomis

prielaidomis apie prekių paėmimą iš muitinės priežiūros. Remdamasi aukščiau išdėstytomis aplinkybėmis, Pareiškėja prašo panaikinti Muitinės departamento 2022-12-07 sprendimą Nr. 1AE-199 ir Vilniaus TM 2020-11-12 sprendimą Nr. 18KP-03-685.

Muitinės departamentas skundžiamu sprendimu patvirtino Vilniaus TM 2020-11-12 sprendimą Nr. 18KP-03-685.

Sprendime nurodoma, jog nustatyta, kad 2020-04-05 Vilniaus TM Šalčininkų kelio poste prekei – tepalinės alyvos (bruto svoris 19 060 kg) pagal CMR Nr. 020420201 ir sąskaitą–faktūrą Nr. 1930960284 buvo įforminta Sąjungos tranzito procedūra pagal tranzito deklaraciją T1 Nr. 0VK30800023. Tranzito terminas – 2020-04-13. Procedūros vykdytoja – Pareiškėja turi leidimą naudoti Bendrąją garantiją muitinio tranzito procedūrų vykdymui. Paskirties muitinės įstaiga – Prancūzijos muitinės postas (FR007780).

Vilniaus TM, neturėdama Įgyvendinimo reglamento 312 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytus reikalavimus atitinkančios priimtinos informacijos apie minėtos tranzito procedūros užbaigimą ir nesulaukusi atsakymo iš Prancūzijos muitinės administracijos į išsiųstą paklausimą, laikydama 2015-07-28 Komisijos deleguotojo reglamento (ES) 2015/2446, kuriuo Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 952/2013 papildomas išsamiais taisyklėmis, kuriomis patikslinamos kai kurios Sąjungos muitinės kodekso nuostatos, 77 straipsnio a) punkte nustatyto 7 mėnesių nuo paskutinės dienos, kurią prekės turėjo būti pateiktos paskirties muitinės įstaigai, termino, priėmė 2020-11-12 sprendimą Nr. 18KP-03-685, kuriuo dėl nebaigtos tranzito procedūros jos vykdytojai Pareiškėjai apskaičiavo 774 Eur maito, 7 657 Eur akcizų, 6 165 Eur PVM, 487 Eur akcizų delspinigių, 392 Eur PVM delspinigių mokesstinę prievolę bei skyrė 1 460 Eur baudą.

Nesutikdama su minėtu Vilniaus TM sprendimu, Pareiškėja su skundu kreipėsi į Muitinės departamentą, nurodydama, kad negautas atsakymas iš Prancūzijos muitinės administracijos neįrodo Sąjungos tranzito procedūros užbaigimo, bei pateikdama nepatvirtintą importo deklaracijos Nr. 2002583689 kopiją, kuria grindžia tranzito procedūros užbaigimą.

Sprendime pažymėta, kad Muitinės departamentas 2020-06-03, 2020-07-02 ir 2020-08-19 TC 20 – Tyrimo užklausomis Nr. 1207/2020, 1207-2/2020 ir 1207-3/2020 dėl informacijos apie minėtos procedūros užbaigimą, taip pat 2021-01-26 raštu Nr. (20.5/06)3B- 457 kreipėsi į Prancūzijos muitinės administraciją dėl sprendimui priimti trūkstamos informacijos gavimo. Muitinės departamentas 2021-02-02 sprendimu Nr. 1A-14 „Dėl UAB „Muitinės tarpininkas“ skundo“, vadovaudamasis Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 156 straipsnio 1 dalimi, nusprendė sustabdyti Pareiškėjos skundo dėl Vilniaus TM 2020-11-12 sprendimo Nr. 18KP-03-685 nagrinėjimą iki bus gautas atsakymas iš Prancūzijos muitinės. Atsižvelgiant į tai, kad atsakymas iki šiol negautas, skundo nagrinėjimo terminas šiuo Sprendimu yra atnaujintas.

Muitinės departamentas Sprendime cituoja Sąjungos muitinės kodekso 233 straipsnio 2 dalį, kurioje nustatyta, kad „procedūros vykdytojo pareiga įvykdoma ir tranzito procedūra baigiama, kai prekės, kurioms ši procedūra įforminta, ir būtina informacija yra prieinamos paskirties muitinės įstaigai“. Pagal minėto straipsnio 1 dalį procedūros vykdytojas, be kita ko, yra atsakingas už „visų ir nepakeisto pavidalo prekių ir būtinos informacijos pateikimą paskirties muitinės įstaigai per nustatytą terminą ir nepažeidus muitinės taikomų prekių indentifikavimo užtikrinimo priemonių (a) punktas) ir „už muitų teisės aktų nuostatų, susijusių su šia procedūra, laikymąsi“ (b) punktas). Pareiškėjos pateikti, jos teigimu, tranzito užbaigimą patvirtinantys įrodymai – nepatvirtinta importo deklaracijos Nr. 2002583689 kopija, pasak Muitinės departamento, neatitinka Įgyvendinimo reglamento 312 straipsnyje nurodytų alternatyvių tranzito procedūros užbaigimo įrodymų. Įgyvendinimo reglamento 312 straipsnio 1 dalis nustato, kad „Sąjungos tranzito procedūra laikoma užbaigta tinkamai, jei procedūros vykdytojas išvykimo valstybės narės muitinei priimtinu būdu pateikia“ vieną iš šioje straipsnio dalyje išvardintų dokumentų: a) paskirties valstybės narės muitinės patvirtintą dokumentą, kuriame identifikuojamos prekės ir kuriuo patvirtinama, kad jos buvo pateiktos paskirties muitinės įstaigai arba pristatytos įgaliojamam gavėjui; b) valstybės narės muitinės patvirtintą dokumentą arba muitinės dokumentą, kuriuo įrodoma, kad prekės fiziškai išvežtos iš Sąjungos muitų teritorijos; c) muitinės dokumentą, išduotą trečiojoje šalyje, kurioje

prekėms įforminta muitinės procedūra; d) trečiojoje šalyje išduotą antspauduotą arba kitaip tos šalies muitinės patvirtintą dokumentą, kuriuo įrodoma, kad prekės laikomos išleistomis į laisvą apyvartą toje šalyje, o straipsnio 2 dalyje pasakyta, kad vietoje šio straipsnio 1 dalyje nurodytų dokumentų kaip įrodymai gali būti pateiktos jų kopijos, kurių tikrumą patvirtino ta pati įstaiga, kuri patvirtino originalius dokumentus, atitinkamos trečiosios šalies institucija arba valstybės narės institucija. Taigi, Įgyvendinimo reglamento 312 straipsnio 1 dalyje nurodytų dokumentų sąrašas yra baigtinis, o tai reiškia, kad jokie kiti įrodymai, kurie neatitinka šio straipsnio 1 ir 2 dalyje nustatytų sąlygų, Įgyvendinimo reglamento nuostatų taikymo požiūriu negali būti pripažinti tinkamais įrodinėjant Sąjungos tranzito procedūros užbaigimą. Minėtos nuostatos nustato prievolę procedūros vykdytojui pateikti minėtame straipsnyje nurodytus įrodymus, patvirtinančius tranzito procedūros užbaigimą, o pateiktų dokumentų kopijos privalo būti nustatyta tvarka patvirtintos. Pareiškėjos kaip alternatyvūs įrodymai pateiktos nustatyta tvarka nepatvirtintos dokumentų kopijos neatitinka minėtų reikalavimų, todėl, Muitinės departamento tvirtinimu, pagrįstai ir teisėtai Vilniaus TM sprendime jie nepripažinti tinkamais įrodymais muitinio tranzito procedūros, vykdytos pagal tranzito deklaraciją T1 Nr. 0VK30800023, užbaigimui pagrįsti. Tiek Vilniaus TM, tiek Muitinės departamentas ėmėsi priemonių padėti procedūros vykdytojui gauti alternatyvius tranzito procedūros užbaigimą patvirtinančius įrodymus, siuntė prašymus Prancūzijos muitinei atlikti tyrimus ir patvirtinti Pareiškėjos muitinio tranzito procedūros užbaigimo faktui patvirtinti pateiktų dokumentų autentiškumą, tačiau per protingą terminą atsakymai negauti. Kaip minėta, Įgyvendinimo reglamento 312 straipsnio 1 dalimi prievolė išvykimo valstybės narės muitinei priimtinu būdu pateikti įrodymus, kad tranzito procedūra užbaigta, nustatyta procedūros vykdytojui, todėl nepagrįsti Pareiškėjos skundo teiginiai, kad „atsakymo negavimas iš Prancūzijos muitinės administracijos jokių būdu neįrodo Sąjungos tranzito procedūros neužbaigimo“.

Įvertinus surinktą informaciją Sprendime konstatuojama, kad Sąjungos tranzito procedūra pagal tranzito deklaraciją T1 Nr. 0VK30800023 nebaigta, o procedūros vykdytojas (Pareiškėja) pareigų, numatytų Sąjungos muitinės kodekso 233 straipsnio 1 dalies a) ir b) punktuose neįvykdė (prekės nebuvo pateiktos paskirties muitinės įstaigai). Alternatyvių įrodymų apie tranzito procedūros užbaigimą, nurodytų Įgyvendinimo reglamento 312 straipsnyje, taip pat nepateikė. Vadovaujantis Sąjungos muitinės kodekso 79 straipsnio 1 dalies a) punktu, importo skola muitinei, susijusi su prekėmis, apmokestinamomis importo muitu, be kita ko, atsiranda, jei neįvykdoma bent viena iš muitų teisės aktuose nustatytų pareigų, susijusių su ne Sąjungos prekių įvežimu į Sąjungos muitų teritoriją, jų paėmimu iš muitinės priežiūros arba su tokių prekių gabenimu, perdirbimu, saugojimu arba disponavimu jomis toje teritorijoje. Taigi, importo skola muitinei Vilniaus TM 2020-11-12 sprendimu Nr. 18KP-03-685 apskaičiuota pagrįstai ir teisėtai, todėl tenkinti Pareiškėjos skundą ir panaikinti Vilniaus TM sprendimą nėra teisinio pagrindo.

Komisija k o n s t a t u o j a :

Pareiškėjos skundas iš dalies tenkintinas, Muitinės departamento Sprendimas naikintinas ir Pareiškėjos skundas perduotinas Muitinės departamentui nagrinėti iš naujo.

Mokestinis ginčas šioje byloje yra kilęs dėl Pareiškėjos pripažinimo skolininke muitinei ir maito, PVM, akcizų bei su šiais mokesčiais susijusių sumų apskaičiavimo pagrįstumo mokesčių administratoriui konstatavus, kad Pareiškėja, būdama tranzito procedūros pagal tranzito deklaraciją T1 Nr. 0VK30800023 (2020-04-05) vykdytoja, netinkamai įvykdė prievolės, susijusias su tranzito procedūros užbaigimu – nepristačius gabentų prekių paskirties muitinės įstaigai.

Byloje nustatyta, kad 2020-04-05 Vilniaus TM Šalčininkų kelio poste prekei – tepalinės alyvos (bruto svoris 19 060 kg) pagal tranzito deklaraciją T1 Nr. 0VK30800023 buvo įforminta Sąjungos tranzito procedūra. Tranzito terminas – 2020-04-13, procedūros vykdytoja – Pareiškėja, paskirties muitinės įstaiga – Prancūzijos muitinės postas (FR007780). Vilniaus TM, per nustatytą terminą negavusi iš paskirties įstaigos tranzito deklaracijos Nr. 0VK30800023 (2020-04-05) kontrolinio 5 egzemplioriaus su paskirties muitinės įstaigos žymomis, pradėjo tyrimą, kurį atlikusi konstatavo, kad muitinio tranzito procedūra, vykdyta pagal T1 Nr. 0VK30800023 (2020-04-05),

yra nebaigta ir procedūros vykdytojo pareigos, numatytos Sąjungos muitinės kodekso 233 straipsnio 1 dalyje, neįvykdytos – jis nepristatė prekių į paskirties muitinės įstaigą. Vadovaudamasi nurodytojo straipsnio 1 ir 2 dalimis, pagal kurias už prievolių, susijusių su tranzito procedūros taikymu, įvykdymą atsako tranzito procedūros vykdytojas, Vilniaus TM savo sprendime pripažino Pareiškėją skolininke muitinei Sąjungos muitinės kodekso 79 straipsnio 3 dalies a punkto pagrindu bei įregistravo jai mokesčines prievoles muitinei.

Pareiškėja nesutinka su mokesčių administratoriaus pozicija ir, ginčydamą skundžiamą sprendimą, skunde Komisijai pateikia argumentus dėl to, kad ginčo atveju Muitinės departamentas neteisingai aiškino ir taikė Įgyvendinimo reglamento 312 straipsnio nuostatas. Pareiškėjos tvirtinimu, pateikusi Muitinės departamentui papildomus įrodymus, atitinkančius Įgyvendinimo reglamento 312 straipsnio 1 ir 2 dalių reikalavimus, ji įrodė ginčo prekių išgabenimo iš Sąjungos muitų teritorijos faktą ir paneigė mokesčių administratoriaus išvadą, kad prekės buvo paimtos iš muitinės priežiūros.

Pažymėtina, kad kartu su 2022-12-28 skundu Komisijai Pareiškėja pateikė papildomus jos poziciją nagrinėjamame mokesčiniame ginče pagrindžiančius dokumentus: Prancūzijos muitinės spaudu (2022-12-26) patvirtintos tranzito deklaracijos T1 Nr. (duomenys neskelbtini) kopiją ir elektroninius laiškus, kuriuose Lietuvos Respublikos muitinės atašė C. S. nurodė apie tranzito deklaracijos patvirtinimą.

Muitinės departamento atstovė mokesčio ginčo nagrinėjimo Komisijos posėdyje metu nurodė, kad atsižvelgiant į tai, jog Pareiškėja šiame mokesčio ginčo nagrinėjimo etape pateikė Komisijai naujus savo poziciją pagrindžiančius dokumentus, kurie nebuvo pateikti Muitinės departamentui šiam nagrinėjant Pareiškėjos skundą dėl Vilniaus TM sprendimo, yra tikslinga mokesčio ginčą grąžinti Muitinės departamentui nagrinėti iš naujo. Pareiškėjos atstovas šiam prašymui neprieštaravo.

Komisija pažymi, kad MAĮ 155 straipsnio 4 dalies 5 punktu Komisijai yra suteikta teisė perduoti skundą centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo. LVAT praktikoje (LVAT 2008-02-14 nutartis adm. byloje Nr. A-438-163/2008, 2009-05-04 nutartis adm. byloje Nr. A-438-563/2009, 2011-11-14 sprendimas adm. byloje Nr. A-556-2765/2011) nuosekliai yra laikomasi pozicijos, kad pagrindas mokesčio ginčą grąžinti mokesčių administratoriui vertinti pakartotinai (pakartotinai nagrinėti skundą ar atlikti pakartotinį patikrinimą) yra tais atvejais, kai būtina naujai atlikti tam tikrus mokesčių administratoriaus kompetencijai priskirtus objektyvius veiksmus, susijusius su teisiškai reikšmingų aplinkybių, kurios trukdo priimti teisėtą ir pagrįstą sprendimą dėl kilusio mokesčio ginčo, pašalinimu (pvz., iš naujo pakartoti tam tikras administracines procedūras, surinkti papildomų įrodymų, iširti nenagrinėtas faktines aplinkybes, įrodymus ir pan.). Šiuo atveju Komisijai, kaip mokesčio ginčą tarp mokesčių mokėtojo ir centrinio mokesčių administratoriaus nagrinėjančiai institucijai, įvertinus ir atsižvelgus į jai naujai pateiktus įrodymus, centriniam mokesčių administratoriui būtų užkirsta galimybė savo turimomis priemonėmis šiuos įrodymus patikrinti, taip pat atsirastų pagrindas skirtingam faktinių aplinkybių interpretavimui (LVAT 2005-02-15 nutartis adm. byloje Nr. A-11-180/2005, 2006-01-31 nutartis adm. byloje Nr. A-8-738/2006), kas iš esmės gali trukdyti priimti teisėtą bei pagrįstą sprendimą dėl kilusio ginčo.

Komisija, atsižvelgdama į aptartas aplinkybes ir vadovaudamasi MAĮ 155 straipsnio 4 dalies 2 ir 5 punktais, konstatuoja, kad Muitinės departamento Sprendimas naikintinas ir Pareiškėjos skundas perduotinas centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo.

Mokesčių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalies 2 ir 5 punktais, n u s p r e n d ž i a :

Panaikinti Muitinės departamento 2022-12-07 sprendimą Nr. 1AE-199 ir Pareiškėjos skundą perduoti Muitinės departamentui nagrinėti iš naujo.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimu dėl mokestinio ginčo, turi teisę šį sprendimą apskusti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, LT-01102 Vilnius). Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 2 dalį apskusti Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, sprenddami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkas

Evaldas Raistenskis

Komisijos narė

Jurgita Narkevičiūtė

Komisijos narė

Rasa Stravinskaitė

Komisijos narys

Andrius Venius

Komisijos narė

Vilma Vildžiūnaitė